

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 12Csp/49/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718204687
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kovalčíková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2021:6718204687.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v spore vedenom pred sudkyňou JUDr. Janou Kovalčíkovou, v právnej veci žalobcu X/: X. K., E.. XX.XX.XXXX, I. O.. Š. XX, XXX XX Y., žalobkyne X/: S.Ň. K., E.. XX.XX.XXXX, I. L.. Š.Ú. XX, XXX XX Y., obidvaja zastúpení: Mgr. Ianko Troiak, advokát, so sídlom Dukelských hrdinov 34, 960 01 Zvolen, proti žalovanému: TOMA úverová a leasingová, a.s., so sídlom Májová 1319, 022 01 Čadca, IČO: 36 664 090, o určení, že zmluva o úvere je neplatná, takto

rozhodol:

- I. Žalobu o neplatnosť Zmluvy o úvere číslo XXXXX zo dňa 08.08.2007 z a m i e t a .
- II. Súd žalovanému právo na náhradu trov konania voči žalobcom 1/, 2/ n e p r i z n á v a .
- III. Súd z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Zvolen, č.k. 19Csp/112/2018-88 zo dňa 11.06.2018, právoplatné 04.07.2018.

o d ô v o d n e n i e :

1. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č.k. 11CoCsp 3/2020-228 zo dňa 18.03.2020, právoplatný 02.05.2020 rozsudok Okresného súdu Zvolen, č.k. 12Csp/49/2018-183 zo dňa 08.10.2019 v prvom výroku, v časti kde súd zamietol žalobu o určení neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva číslo XXXXX zo dňa 05.09.207 potvrdil, v druhom výroku, v ktorom zamietol žalobu o určení neplatnosti zmluvy o úvere číslo XXXXX zo dňa 08.08.2007 a o trovách konania zrušil a vrátil v tomto rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok Okresného súdu Zvolen, č.k. 12Csp/49/2018-183 zo dňa 08.10.2019 v prvom výroku, v časti kde súd zamietol žalobu o určení neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva číslo XXXXX z 05.09.2007 nadobudol právoplatnosť 02.05.2020. Krajský súd v Banskej Bystrici z obsahu spisu konštatoval, že žalobcovia sa domáhali určenia, že zmluva o úvere č. XXXXX zo dňa 08.08.2007 a zmluva o zriadení záložného práva č. XXXXX zo dňa 05.09.2007 sú neplatné. Zmluva o úvere nadväzuje na príkaznú zmluvu, uzavretú medzi žalobcami ako príkazníkmi a SLOVENSKÝM BYTOVÝM SERVISOM, s.r.o. ako príkazcom dňa 08.08.2007. Predmetom príkaznej zmluvy bol záväzok príkazníka, že obstará pre príkazcu činnosť, ktorej výsledkom je poskytnutie pôžičky na zaplatenie dlhu voči banke (Tatrabanka, a.s.) a zabezpečenie vymazania zápisov všetkých právnych povinností a obmedzení, ktoré v dôsledku existencie dlhu príkazcu viaznu na predmete zálohu, ako aj zabezpečenie, aby žalovaný, ako spoločnosť určená príkazníkom, uzatvoril so žalobcami zmluvu o hypotekárnom úvere vo výške 917.000,- Sk, zabezpečený záložným právom k predmetu zálohu. Uzavretiu príkaznej zmluvy teda predchádzalo uzavretie zmluvy o úvere a záložnom práve; príkazník vybral spoločnosť žalovaného, aby s príkazcom uzatvorila zmluvu o úvere. Z výpisov z obchodného registra vyplýva, že spoločnosť žalovaného a spoločnosť príkazcu sú personálne prepojené. Z príkaznej zmluvy vyplýva, že žalobcom bola vyplatená suma 685.290,58 Sk (22.747,48 EUR - viď čl. 15 spisu); je nepochybné, že žalobcovia žalovanému uhradili ku dňu 03.06.2016 celkom sumu 30.439,01 EUR (t.j. 917.000,- Sk). Preskúmaním zmluvy o zriadení záložného práva č. XXXXX zo dňa 05.09.2007,

uzavretej medzi žalobkyňou 2/ a žalovaným (č.l. 16-18 spisu) odvolací súd zistil, že sa týka nehnuteľnosti, zapísanej na LV č. XXXX a to bytu č. XX na X poschodí vo vchode č. XX bytového domu súpisné č. XXX na E. Q. K. Y. Z dodatku č. 1 k zmluve o úvere č. XXXXX, podpísaného dňa 25.06.2009 (č.l. 13) však vyplýva, že na základe žiadosti dlžníka sa zmluvné strany dohodli na zmene zálohu z pôvodne uvedeného v Zmluve o zriadení záložného práva č. XXXXX na nový predmet zálohu, ktorý je špecifikovaný v Zmluve o zriadení záložného práva č. XXXXXa; veriteľ a súčasne záložný veriteľ sa zaviazal podať žiadosť o výmaz záložného práva, zriadeného na základe pôvodnej zmluvy o zriadení záložného práva č. XXXXX, zapísané na LV č. XXXX v k.ú. Y. na ľarchu vlastníka pod poradovým číslom XXX, ale až po povolení vkladu záložného práva na základe zmluvy o zriadení záložného práva č. XXXXXa na novom predmete zálohu, zapísaný na LV č. XXXX v k.ú. Y., a to na ľarchu podielových spoluvlastníkov, zapísaných v čase podpisu tohto dodatku č. 1 pod poradovým číslom 7, 15 a 16. Z uvedeného je zrejmé, že pôvodná zmluva o zriadení záložného práva č. XXXXX bola nahradená novou zmluvou o zriadení záložného práva a bola vymazaná z listu vlastníctva v katastri; naliehavý právny záujem na určení jej neplatnosti žalobcovia nemôžu mať, pretože v súčasnosti už v katastri nehnuteľností zapísaná nie je; v katastri nehnuteľností je zapísaná zmluva o zriadení záložného práva č. XXXXXa. Keďže sa žalobcovia podanou žalobou domáhali určenia neplatnosti pôvodnej zmluvy o zriadení záložného práva č. XXXXX zo dňa 05.09.2007 (ktorá bola následne nahradená novou zmluvou o zriadení záložného práva č. XXXXXa), súd prvej inštancie vo výroku správne rozhodol, keď žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva č. XXXXX zo dňa 05.09.2007 zamietol (aj keď z iných dôvodov). Odvolanie žalobcov proti výroku rozsudku okresného súdu o zamietnutí žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva č. XXXXX preto nebolo dôvodné. Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 19Csp/160/2018 je zistiteľné, že TOMA úverová a leasingová, a.s. si ako žalobca uplatnil dlh voči X. K. W. S. K. ako žalovaným vo výške 33.812,45 EUR s prislúšenstvom, ktoré konanie je prerušené do právoplatnosti konania, vedeného na Okresnom súde Zvolen sp.zn. 12Csp/49/2018. Z ďalšieho pripojeného spisu sp.zn. 19Csp/112/2018 Okresného súdu Zvolen odvolací súd zistil, že okresný súd uznesením č.k.19Csp/112/2018-88 zo dňa 11.06.2018 nariadil na návrh žalobcov neodkladné opatrenie a žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva vo vzťahu k zálohu: byt č. X o výmere 55m², vo vchode č. XX, súp. č. XXXX na ulici L.. Š. K. Y., zapísaný na LV č. XXXX. Zo žaloby, doručenej okresnému súdu dňa 17.08.2018 vyplýva, že ju žalobcovia podali v lehote, určenej súdom v uznesení o neodkladnom opatrení a v intenciách odôvodnenia tohto uznesenia súdu prvej inštancie; neodkladné opatrenie zrušené nebolo. Odvolanie žalobcov proti výroku rozsudku o určenie neplatnosti zmluvy o úvere č. XXXXX zo dňa 08.08.2007 je dôvodné. Odvolací súd súhlasil so záverom súdu prvej inštancie o tom, že predmetná zmluva o úvere v zmysle §1 ods. 2 písm. a), e) nespadá pod režim zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, z ktorého dôvodu nebolo možné preskúmať jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť v zmysle tohto zákona, ako to navrhovali žalobcovia. Súd prvej inštancie správne uzavrel aj, že sa jedná o jednu úverovú zmluvu, v ktorej obaja žalobcovia vystupovali v postavení dvoch dlžníkov. Súd prvej inštancie však nesprávne konštatoval, že sa nejedná o spotrebiteľskú vec. Posudzovaný právny vzťah strán sporu je od samého vzniku právnym vzťahom, založeným spotrebiteľskou zmluvou. Žalobcovia boli od uzavretia zmluvy o úvere v postavení spotrebiteľov a žalovaný v postavení dodávateľa. Preto uvedený právny vzťah nie je vyňatý z režimu spotrebiteľského práva, aj keď nejde o spotrebiteľský úver (§1 ods. 2 z.č. 258/2001 Z.z., §1 ods. 3 z.č. 129/2010 Z.z.). S účinnosťou novely Občianskeho zákonníka, vykonanej zákonom č. 153/2004 Z.z. od 01.04.2004 sa posilnila právna ochrana spotrebiteľov aj na vzťahy z pred jeho účinnosti; predmetná zmluva bola uzatvorená dňa 08.08.2007. Občiansky zákonník v prechodných a záverečných ustanoveniach - § 879j - upravuje, že aj zmluvy, uzavreté pred 01.01.2008 sa spravujú predpismi, účinnými od 01.01.2008; Žalovaný mal pri uzatváraní zmluvy o úvere postavenie dodávateľa a žalobcovia nepochybne postavenie spotrebiteľov, keďže pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania; preto je potrebné zmluvu o úvere, uzavretú medzi stranami sporu, považovať za spotrebiteľskú zmluvu, aj keď nebola v čase jej vzniku v § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka zaradená do zadaných spotrebiteľských zmlúv. O tom, že v prejednávanej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu, nemožno pochybovať; v konečnom dôsledku tomu zodpovedá aj definícia spotrebiteľskej zmluvy, za ktorú sa považuje „každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ak ju uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom“ (§ 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia, upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom; odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto zákona, sú neplatné. Na závere, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, nič nemení ani skutočnosť, že podľa jej obsahu mohlo ísť o úverovú zmluvu v zmysle § 497 a nasl. Obchodného

zákonníka, ktorá sa považovala za absolútny obchod v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka. Obchodný zákonník totiž neobsahoval úpravu spotrebiteľských zmlúv, v dôsledku čoho bolo potrebné aj v obchodnoprávných vzťahoch aplikovať úpravu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (§ 1 ods. 2 Obchodného zákonníka). Nemožno prehliadnuť ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Okresný súd opomenul aplikovať pri rozhodovaní v predmetnom spore aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, účinného od 01.07.2007, ktorý má povahu lex specialis vo vzťahu k Občianskemu zákonníku, ako všeobecnému predpisu (lex generalis). Podľa § 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (08.08.2007), je spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania. Okresný súd nepostupoval správne, keď nepovažoval prejednávánú vec za spotrebiteľskú a v nadväznosti na to vec nesprávne právne posúdil, keď zmluvu o úvere nepodrobil prieskumu v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka ohľadom neprijateľných podmienok (...spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ďalej len „neprijateľná podmienka“...). Hodnotenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sa pritom spája s právnym posúdením rozporu s dobrými mravmi. Dobré mravy sú preto svojou vnútornou hodnotovou orientáciou normami, ktoré sú najbližšie k posúdeniu stavu založenia značnej nerovnováhy. V ďalšom konaní mal okresný súd vykonať prieskum v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka ohľadom neprijateľných podmienok v zmluve o úvere, ale vzhľadom na námietky žalobcov aj ohľadom jej platnosti v zmysle Občianskeho zákonníka a vysporiada sa s nimi; dohoda účastníkov zmluvy o úvere o vyplatení finančných prostriedkov na účet spoločnosti SLOVENSKÝ BYTOVÝ SERVIS, s.r.o. Trnava (č.l. 6 spisu) je za doposiaľ zisteného skutkového stavu len dohodou o platobnom mieste na výplatu finančných prostriedkov; iné skutočnosti ohľadom neho žalobcovia netvrdili ani nepreukazovali.

2. Podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

3. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní poukázal na naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o úvere v súlade s § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku. Jedine rozhodnutím súdu o tom či zmluva o úvere je platná, alebo neplatná bude daný základ na to, aby bolo možné ustáliť konkrétnu výšku istiny ako aj príslušenstva, ktoré majú žalobcovia žalovanému vrátiť. Žaloba je potrebná z dôvodu ustálenia predpokladov, aby bolo možné jednoznačne vyčísliť doteraz uhradené splátky zo strany žalobcov, či sú vo výške, na ktorú mal žalovaný nárok, či sú presvedčení o tom, či nárok splnili v rovnakom rozsahu a nárok, ktorý si uplatnil je navyše nezákonný. Zmluvu o úvere považoval za neplatnú spolu s príkaznou zmluvou, pre rozpor s dobrými mravmi poctivým obchodným stykom. Celé nastavenie získania úveru je podmienené podpisom príkaznej zmluvy, aby žalobcovia mali možnosť s ním sa oboznámiť dostatočne vyčerpávajúco. Ide o také porušenie spotrebiteľského práva, ktoré nemôže požívať súdnu ochranu. V prípade rozhodnutia o neplatnosti zmluvy o úvere môžu byť následne upravené vzťahy, ktoré sú medzi účastníkmi sporu a z toho vyplývajú. Na pojednávaní dňa 21.07.2020 uviedol, že prihladnuc na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sa chcel zamerať na dokazovanie na neplatnosť zmluvy s prihladnutím na ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka, ako aj súvisiacich predpisov Zákona o ochrane spotrebiteľa, na ktorý poukazuje samotný krajský súd, na ustanovenie Smernice Rady 93/2013 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a taktiež Smernice 2005/29 ES o nekalých obchodných praktikách, nakoľko tieto smernice súvisia s ustanovením § 53 Občianskeho zákonníka. Tvrdil, že v napádanej zmluve bolo viacero neprijateľných podmienok tak ako ich definujú tieto právne predpisy. Poukázal na neprijateľné podmienky, ktoré sú definované v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je to napr. a), keď spotrebiteľ má plniť. Za neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve považoval najmä ustanovenia, ktoré mal spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Poukázal na skutočnosť, že síce žalovaný tvrdil, že údajne zaslal zmluvy a všeobecné obchodné podmienky žalobcom dostatočne včas vopred, avšak túto skutočnosť nejako relevantným spôsobom, nespochybniteľne nepreukázal, a to ani doručenkou s poštovej prepravy, ani záznamom o rokovaní, ani napr. mailovou komunikáciou kde by bolo potvrdenie žalobcov, že obdržali takéto znenie zmlúv, že sa s ním oboznámili, alebo niečo podobné. Napriek tomu, že zákon ukladá práve žalovanému ako dodávateľovi v tomto spotrebiteľskom spore jednoznačne a nespochybniteľne túto skutočnosť dokázať, táto nebola preukázaná, žalobcovia jednoznačne tvrdia, že zmluvy, všeobecné obchodné podmienky

im boli predložené dňa 08.08.2007, vtedy ich videli prvýkrát a hneď došlo k ich podpisu. T.j. nemali dostatočný čas sa relevantným spôsobom riadne oboznámiť s ich znením, nemohli si dať tieto zmluvy posúdiť odborníkovi, vysvetliť, v tento deň im boli predložené na podpis bez možnosti ich zásahu do týchto zmlúv, tieto boli aj podpísané. Má za to, že v tomto prípade je splnená podmienka § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď jednotlivé zmluvné ustanovenia nemôžu byť považované za individuálne dohodnuté práve z dôvodu, že tieto, o týchto sa dozvedeli až tesne pred ich podpisom. Zákon uvádza, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré obsahujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Tu skôr poukazovali na umelú štruktúru prepojených firiem, bez reálneho plnenia pre spotrebiteľov, poukazovali na to, že samotná zmluva s údajným sprostredkovateľom, so spoločnosťou Slovenský bytový servis, bola uzavretá v rovnaký deň a na rovnakom mieste ako bola uzavretá samotná úverová zmluva. Taktiež poukázali na skutočnosť, že už tri dni pred tým ako boli uzavreté zmluvy žalobcovia zasielali žalovanému písomnú žiadosť o čerpanie úveru kde jednoznačne uvádzali číslo úveru XXXXX vo výške 917.000,- Sk, t.j. ak by príkazná zmluva, ak by príkazník mal na základe tejto zmluvy niečo plniť, nasledovalo by to logicky po jej podpise, po 08.08.2007, a teda je nelogické, že už 05.08.2007 žalobcovia žiadajú o čerpanie úveru, ktorý podľa príkaznej zmluvy z 08.08.2007 má v budúcnosti vybaviť pre nich Slovenský bytový servis. Tá konštrukcia obchodných spoločností je nekalou obchodnou praktikou jednoznačne vykonštruovanou za účelom dosiahnutia vyššieho zisku na strane dodávateľa, aj keď prostredníctvom tretej osoby, ktorý sa v tomto vzťahu má tváriť ako sprostredkovateľ. Uzatvorenie príkaznej zmluvy bolo podmienkou na poskytnutie produktu a za to, že podpísali príkaznú zmluvu žalobcovia museli zaplatiť neprímerane vysoký poplatok, ktorý si žalovaný nemohol uplatniť priamo voči žalobcom, nakoľko by to bolo evidentné, že požaduje neprímeranú odplatu a týmto spôsobom, naoko, vytvoril schému, na základe ktorej žalobcovia ako spotrebiteľia museli uhradiť aj tretej spoločnosti poplatok vo výške 62.000,- Sk, ktorý bol podľa nich nedôvodný, nakoľko samotný žalovaný mohol finančné prostriedky vyplatiť priamo veriteľovi, žalobcovi 1/, t.j. Tatra banke, časť toho úveru, ktorý poskytol žalovaný sa použila na splatenie tohto dlhu voči Tatra banke. Bežná prax bankových domov je taká, že dovtedajší veriteľ vyčíslil k určitému dátumu zostatok dlhu a nový veriteľ tento zostatok dlhu uhradí priamo starému veriteľovi a neinkasuje za to žiaden výnimočný poplatok. V tomto prípade to mohlo byť rovnaké aj pri žalovanom. V tomto prípade bola naplnená tiež neprijateľná podmienka uvedená v § 53 ods. 4 písm. i) kde sa hovorí, že za neprijateľnú podmienku sa považujú ustanovenia zmluvy, ktoré umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve. Tu poukázali na ustanovenie všeobecných obchodných podmienok, článok 7, kde sa uvádza, že pre úvery je dohodnutá úroková sadzba fixovaná na dobu jedného roku odo dňa čerpania úveru. Veriteľ najneskôr jeden mesiac pred uplynutím platnosti úrokovej sadzby predloží dlžníkovi ponuku na novú výšku úrokovej sadzby formou písomného oznámenia, v ktorom môže veriteľ uviesť viac možných variantov zmeny úrokovej sadzby a dobu platnosti s tým, že veriteľ uvedie, ktorý variant platí v prípade, že dlžník písomne, najneskôr však 20 dní pred skončením platnosti terajšej úrokovej sadzby veriteľ dlh neoznámí, ktorú variantu si vybral. V prípade, že dlžník nebude súhlasiť ani s variantom, ktorý bude platiť v prípade, že sa k ponuke veriteľa nevyjadrí, je povinný svoj nesúhlas oznámiť veriteľovi, najneskôr však 5 dní pred skončením platnosti doterajšej úrokovej sadzby. V prípade, že v stanovenej lehote veriteľ nepredloží dlžníkovi ponuku na novú výšku úrokovej sadzby, platí doterajšia úroková sadzba. Tu poukázali na skutočnosť, ktorá sa stala v tomto prípade. Podľa dokladov predložených samotným žalovaným k čerpaniu úveru došlo najneskôr 05.10.2007 kedy bola suma vo výške 685.290,58 Sk poukázaná na účet žalobkyne 2/. Písomné oznámenie o zmene výšky úrokovej sadzby bolo vypracované žalovaným dňa 10.10.2008, t.j. po stanovenej lehote, nakoľko všeobecné obchodné podmienky hovoria, že tá doba je fixovaná na dobu jedného roka odo dňa čerpania úveru, jednoročná lehota uplynula 05.10.2008. V zmysle všeobecných obchodných podmienok najneskôr mesiac pred uplynutím lehoty malo byť oznámenie v septembri 2008, toto však prišlo až v októbri 2008, v zmysle odseku 1 článok 7 všeobecných obchodných podmienok, v prípade ak v stanovenej lehote veriteľ neposkytne dlžníkovi, nepredloží písomnú ponuku o novej výške úroku, platí doterajšia úroková sadzba. V tomto prípade ani zmluva, ani všeobecné obchodné podmienky neobsahujú dôvod, na základe ktorého by mohol žalovaný zmeniť úrokové sadzby a aj keď ju zmenil a požadoval od novembra 2008 vyššie splátky, toto bolo v rozpore so samotnou zmluvou. To bezdôvodné zvyšovanie úrokov, alebo zmena úrokov je porušením § 53 ods. 4 písm. i) Občianskeho zákonníka. To znamená, že môže jednostranne bez nejakých, táto neprímeraná zmluvná podmienka, zmluvné dojednanie je preukázaná aj v tomto ustanovení. Poukázali na tú skutočnosť, že článok 7 všeobecných obchodných podmienok, odsek 2 hovorí, že v prípade nesúhlasu s novou výškou úrokovej sadzby zo strany dlžníka sa stávajú všetky pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi splatnými k termínu ukončenia pôvodnej úrokovej sadzby a dlžník je povinný všetky tieto pohľadávky k termínu ukončenia pôvodnej

úrokovej sadzby splatiť ak sa nedohodne dlžník s veriteľom inak. Dlžník je povinný vrátiť čerpané úverové prostriedky, splatiť úroky, odmeny, zmluvné pokuty, poplatky, ako aj uhradiť ďalšie pohľadávky vyplývajúce zo zmluvy o úvere, či iných zmlúv uzatvorených medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník je ďalej povinný uhradiť veriteľovi sumu vo výške ročnej úrokovej sadzby s doposiaľ nesplatenej istiny, za obdobie kalendárneho roku. Tu je zakotvený jednoznačne tlak na spotrebiteľa, aby akceptoval akúkoľvek zmenu úroku aj bez dôvodu, a to pod hrozbou sankcie zosplatnenia úveru ako aj povinnosti zaplatiť sumu vo výške ročnej úrokovej sadzby z doposiaľ nesplatenej istiny za obdobie kalendárneho roku. Po uplynutí fixácie žalovaný oznámil zvýšenie úrokovej sadzby a žalobcovia ak nechceli, aby nastala situácia, že musia v krátkej lehote uhradiť celý zvyšok nesplateného úveru, všetkých poplatkov, úrokov ako aj sumy, ktorá sa mala rovnať výške ročnej úrokovej sadzby, ktorá pravdepodobne bola dojednaná ako nejaká sankcia za to, že bude vyplatený skôr a že nie je akceptované navýšenie úrokov alebo zmena úroku. Museli akceptovať túto zmenu úrokov a hradiť splátky navýšené o úroky, ktoré žalovaný v rozpore so zákonom a nakoniec aj samotnou zmluvou všeobecných obchodných podmienkach zmenil. Poukázali opätovne aj na Zákon o ochrane spotrebiteľa, a to ustanovenie § 4 ods. 3, ktorý hovorí, predávajúci nesmie odmietnuť kupujúcemu prevziať výrobok, nesmie odmietnuť predať spotrebiteľovi výrobok, ktorý má vystavený alebo inak pripravený na predaj, alebo odmietnuť poskytnutie služby, ktorá je v jeho prevádzkových možnostiach, nesmie viazať predaj výrobku alebo poskytnutie služby na predaj iného výrobku alebo poskytnutie inej služby. Práve tou konštrukciou žalobcovia museli podpísať aj zmluvu príkaznú so Slovenským bytovým servisom, ktorého si oni nikdy dobrovoľne nevybrali, v podstate o jeho existencii nemali ani vedomosť, je práve naviazanie takejto služby na poskytnutie úveru. Tak isto ods. 5 § 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa hovorí, že predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konanie v rozpore s dobrými mravmi sa na účely zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami, ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenie z pravidiel morálky pri predaji výrobku alebo poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznou mierou zmluvných strán a porušovania zmluvnej slobody. V prípade konania žalovaného sa jednoznačne jedná o používanie nekalých obchodných praktík spočívajúce najmä nami skôr uvádzanej neprijateľnej podmienky, neumožnenia žalobcom ako spotrebiteľom skutočne a riadne oboznámiť sa s dodávaným produktom pred samotným podpisom zmluvy, uvedenie spotrebiteľov do omylu tým, že žalovaný podmienil poskytnutie produktu akceptovaním účelovo vytvorenej štruktúry prepojených firiem s cieľom obohatenia sa na umelo vytvorenej poplatkovej povinnosti, pričom celé toto konanie žalovaného nezodpovedá čestnej obchodnej praxi a všeobecnej zásade dobrej viery uplatňujúcim sa v obchodníckej činnosti. Ako tak je v rozpore s odbornou starostlivosťou žalovaného a podstatne narušuje ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa, t.j. žalobcov vo vzťahu k produktu, keďže tí, keby mali pred podpisom zmluvy kompletné a pravdivé informácie o skutočnom ciele a význame poskytovania služby spojenej žalovaným, t.j. obohatiť sa na úkor žalobcov nezákonným spôsobom, t.j. žalobcovia musia platiť poplatky, na ktoré žalovaný nemá zákonný nárok, nedostali za tie poplatky protihodnotu, nepodpísali by takéto zmluvy v takomto znení. Takéto konanie žalovaného, ktorý zneužil núdzu žalobcov považoval za tak závažné a v rozpore s požiadavkou na poctivé obchodné praktiky, že predmetnú spotrebiteľskú zmluvu vyhlási za neplatnú, keďže bola uzatvorená za použitia nekalej obchodnej praktiky a obsahuje nie jednu, ale niekoľko neprijateľných zmluvných podmienok v zmysle § 53d Občianskeho zákonníka, prípadne rozporu s dobrými mravmi. Neprijateľné zmluvné podmienky sú v § 53 ods. 4 písm. a), i), k), keby sme brali aktuálne znenie je tam písm. p), to sú ustanovenia, ktoré obmedzujú zodpovednosť dodávateľa ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme. Tak isto je tam aktuálne písm. v) kde sa hovorí o tom, že ustanovenia o tom, že sa požaduje od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie. Ešte je tam písm. w) ustanovenia, ktoré požadujú, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval tretej osobe, alebo v prospech tretej osoby akékoľvek plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy, alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré v prevažnej miere nesleduje jeho záujmy, alebo aby plnil v súvislosti s týmto plnením akékoľvek záväzky tretej osobe.

4. Žalovaný na pojednávaní dňa 21.07.2020 uviedol, že s prihladnutím na rozhodnutie krajského súdu žalovaný súhlasí s tým, že ide o spotrebiteľský vzťah čo tvrdil aj v prebiehajúcom súdnom konaní, avšak trvá na tom, že na zmluvu o úvere sa nevťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch platný v čase uzatvorenia zmluvy. Zároveň poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Žiar nad Hronom, č.k. 23Csp/104/2018 zo dňa 21.06.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici,

č.k. 14Co/197/2019 zo dňa 31.03.2020, ktorí sa zhodli na tom, že medzi stranami sporu sa jednalo o spotrebiteľský právny vzťah v zmysle § 23a Zákona číslo 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, vzhľadom na dohodnutý účel uzatvorenej zmluvy o úvere číslo XXXXX zo dňa 14.12.2007 ako aj výšku poskytnutého úveru sa poskytnutý úver za spotrebiteľský v zmysle Zákona číslo 258/2001 Zb. zákonov o spotrebiteľských úveroch nepovažuje. Tento spor bol o neplatnosť zmluvy o úvere a zmluvy o zriadení záložného práva. Súd žalobu zamietol, krajský súd sčasti potvrdil, záložné právo potvrdené a zmluva o úvere zrušená. Počas celého konania tvrdil, že vývojom právnej úpravy došlo k absolútnej neplatnosti mnohých zmluvných podmienok vyplývajúcich zo zmluvy o úvere, ktorá je predmetom tohto konania. Žalovaný sa preto zdržal uplatňovania týchto podmienok, ktoré zanikli, ako je rôzne zmluvné pokuty, prípadne rozhodcovská doložka a tieto ani nikdy neuplatňoval. Žalovaný zdôrazňuje, že od žalobcov požaduje istinu, zmluvný úrok a zákonný úrok z omeškania. Vo všetkom ostatnom zmluvné podmienky, ktoré sú v neprospech spotrebiteľa považuje za neplatné, a preto nemôžu postaviť spotrebiteľa do zlej pozície, práve naopak, je to pre spotrebiteľa výhodné. Rovnako poukázal na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, ktorý priamo hovorí, že zmluvné podmienky, ktoré sú v neprospech spotrebiteľa sú neplatné. Okrajovo uviedol, že zmluva o úvere, resp. jej návrh bol vyhotovovaný v roku 2007, resp. 2008 a spĺňal právne predpisy platné v tomto čase.

Vo vyjadrení žalovaného zo dňa 06.08.2020 žalobcovia tvrdia, že v predmetnom zmluvnom vzťahu je množstvo podmienok, ktoré možno považovať za neprijateľné. Neumožnenie žalobcom riadne a dostatočne oboznámiť sa s dokumentáciou týkajúcou sa predmetného zmluvného vzťahu. Tieto im boli predložené krátko pred samotným podpisom bez možnosti skutočného a náležitého preštudovania, prípadne poradenia sa s odborníkom. Žalovaný s týmto tvrdením nesúhlasí a rozporuje ho. Žalovaný považuje tvrdenie žalobcov o tom, že nemali možnosť sa oboznámiť s dokumentmi - Zmluva o úvere vrátane Všeobecných obchodných podmienok či Sadzobníka a Zmluva o zriadení záložného práva a inými za účelové tvrdenie, nakoľko v tomto čase ich stavia do výhodnejšieho procesného postavenia. Žalovaný trvá na svojich podaniach písomných i ústnych, že návrhy zmlúv vrátane všetkých dokumentov boli žalobcom doručené pred podpisom zmlúv či dokumentov. Na súdnom pojednávaní dňa 10.09.2019 svedok A. P. U., ktorá bola zamestnancom žalovaného a zastupovala funkciu právničky sa vyjadrila k priebehu uzatvárania zmlúv, nakoľko ona sama ich pripravovala a z dôvodu dlhého časového obdobia a množstva poskytnutých úverov vychádzala pri svojej výpovedi z bežnej praxe. Uviedla, „Viem čo je predmetom sporu, budem vypovedať všeobecne lebo s ohľadom na 10 ročné časové obdobie si nikto nepamätá konkrétne detaily uzavretia zmlúv. Všeobecne chcem popísať, mali sme sieť obchodných zástupcov, ktorí vlastnou činnosťou zabezpečovali záujemcov o poskytnutie úverov, následne osobne s týmito záujemcami vypisovali dotazníky jednak ohľadne výšky úveru ako aj podmienok, ktorý bol podkladom pre vyhotovenie zmluvy o úvere a druhý dotazník ohľadne predmetu zálohu vrátane dlhov, prípadných tiarch. Po doručení podpísaného dotazníka potencionálnych záujemcov sme vypracovávali, na základe týchto dotazníkov a ďalších doručených listín, t.j. napr. fotokópia občianskeho preukazu, iných súvisiacich listín, sa vyhotovila zmluva o úvere, zmluva o zriadení záložného práva, čestné prehlásenia, všeobecné obchodné podmienky sa priložili, tie sme už tlačili, ďalšie súvisiace listiny, Ad hoc niekde bolo treba vyplatiť starší úver. Tieto zmluvy sa zasielali poštou na adresu klienta. Klient mal dost času na naštudovanie zmlúv, koľko chcel, mal to bez obmedzenia. My sme ani nezasielali sprievodné listy, len samotné listiny, čo a kde bolo treba úradne osvedčiť následne zabezpečil obchodný zástupca, prípadne samotný klient na základe nášho telefonického poučenia. Boli aj prípady keď potencionálny záujemca sa dostavil do sídla spoločnosti a osobne chcel prerokovať obsah, prípadne podmienky zmluvy. Pokiaľ s obsahom súhlasil, pokiaľ nám dal iné inštrukcie, aby sme zmenili zmluvu podľa jeho inštrukcií, zmluvy najskôr podpísal klient, následne predseda predstavenstva.“ K preukázaniu doručenia týchto návrhov zmlúv uviedla, že. Nebude sa to dať ani dokázať, pokiaľ viem zasielalo sa to bez doručienky, práve z dôvodu, aby nevypršala úložná lehota, pretože klienti často pracovali v zahraničí a zdržiavali sa dlhobehšie mimo územia Slovenska. V tomto prípade je evidentné len to, že keď klient podpísal zmluvu, musel ju mať k dispozícii. Je úplne jedno či poštou, alebo osobne.“ Z uvedeného je zrejmé, že žalobcovia museli dlhšiu dobu mať v dispozícii všetky dokumenty. Žalovaný dal súdu do pozornosti, že žalobca v 1. rade na pojednávaní dňa 15.01.2019 sa vyjadril, že keď prišli do Čadce cit. „kde sme si tú zmluvu prešli s nimi a došlo k podpisu“, čiže sám potvrdil, že zmluva bola pred podpisom dlžníkom vysvetlená vrátane všetkých dokumentov. Rovnako žalobkyňa v 2 rade na pojednávaní dňa 26.03.2019 uviedla, že si zmluvu v Čadci prečítali. Tu si žalovaný dovoľuje zdôrazniť, že všetkým dlžníkom vrátane žalobcov boli zmluvy vrátane Všeobecných obchodných podmienok vysvetlené ako aj boli dlžníci poučení aké práva a povinnosti zo zmlúv vyplývajú pre obe zmluvné strany. Žalovaný pristupoval ku všetkým dlžníkom ľudsky a s odbornou starostlivosťou. Žalobcovia predtým ako došlo k samotnému podpisaniu zmlúv a ostatných v dokumentov podpísali čestné prehlásenie žiadateľov

o úver, kde čestne prehlasujú každý samostatne, že ako žiadateľ o úver sa podrobne zoznámil s obsahom príkaznej zmluvy, zmluvy o úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami úveru, sadzobníka a všetkých ďalších súvisiacich dokumentov. Na základe vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalobcovia boli riadne a dostatočne oboznámení so všetkými zmluvnými podmienkami pred uzatvorením zmluvy, čo sami vypovedali: „Umelo vytvorená štruktúra prepojených firiem bez reálneho plnenia pre spotrebiteľov s tým súvisiace vnútenie si uzatvorenia Príkaznej zmluvy, ako podmienky poskytnutia produktu. Uviedol spotrebiteľov do omylu tým, že žalovaný podmienil poskytnutie produktu spotrebiteľom s cieľom obohatenia sa na umelo vytvorenej poplatkovej povinnosti. Toto konanie nezodpovedá čestnej obchodnej praxi. Ďalej tvrdí, že ak by mali pred podpisom zmluvy kompletne a pravdivé informácie o skutočnom ciele a význame štruktúry poskytovania úverom žalovaným t.j. obohatiť sa na úkor žalobcov nezákonným spôsobom - žalobcovia musia platiť aj poplatky, na ktoré žalovaný nemal zákonný nárok a nedostali za tie poplatku protihodnotu) nepodpisali by takéto zmluvy v tomto znení“. Žalovaný v celom rozsahu toto tvrdenie žalobcov rozporuje. Žalovaný nepopiera ani počas konania nepopiera, že spolupracoval so Slovenským bytovým servisom, s.r.o. K tejto spolupráci sa na súdnom pojednávaní dňa 26.03.2019 vyjadroval predseda predstavenstva žalovaného. Teda nie je pravdou tvrdenie žalobcov, že podmienkou na poskytnutie úveru bolo podpísanie príkaznej zmluvy, toto zásadne žalovaný popiera ide o absurdné a irelevantné tvrdenie. Podmienkou na dosiahnutie úveru u žalovaného bolo zabezpečenie poskytnutého úveru záložným právom k nehnuteľnosti ako prvým v poradí, a to najmä z dôvodu, že išlo o vysoké úvery s dobou splácania až 20 rokov. U žalobcov je dohodnutá doba splácania úveru 180 kalendárnych mesiacov t.j. 15 rokov. Taktiež na pojednávaní dňa 26.03.2019 sa predseda predstavenstva vyjadril, že nie je pravdou, žeby žalobcovia nejednali so zástupcami Slovenského bytového servisu, s.r.o. Existujú vypísané formuláre (pozn. návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere zo dňa 02.07.2007). Žalovaný sa domnieva, že žalobcovia si na proces pred uzatváraním zmlúv nespomínajú z dôvodu dlhého časového obdobia, ktoré prešlo od uzatvorenia zmlúv. Žalovaný zároveň poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/387/2017-166 zo dňa 17.07.2019, kde vystupoval na strane žalobcu, v ktorom krajský súd uviedol, že pokiaľ žalovaní namietali, že v jeden deň uzatvárali príkaznú zmluvu a aj zmluvu o úvere, táto odvolacia námietka vo vzťahu k predmetu konania je podľa názoru odvolacieho súdu irelevantná tak isto, ako aj námietka, že uzatvárali zmluvy vo finančnej tiesni V tomto smere odvolací súd konštatoval, že zo strany žalovaných 1/ a 2/ došlo k uznaniu dlhu, a to dňa 15. 09. 2015, keď uznali dlh čo do výšky 28.864,49 EUR, z čoho na omeškaných splátkach úveru predstavovala suma 8.189,19 Eur, na istine po splatnosti 18.807,92 EUR a na úrokoch z omeškania 1.867,38 EUR. (bod 33) Žalovaní v podanom odvolaní nešpecifikovali v čom považujú finančné informácie za nepresné. Len všeobecné konštatovanie, že nemali presné finančné informácie, nie je možné túto odvoláciu námietku vyhodnotiť ako námietku, ktorá by bola dôvodom pre zrušenie alebo pre, zmenu odvolaním napadnutého rozhodnutia v prospech žalovaných (t. č. žalovaného V), (bod 35). Tvrdenie žalobcov, že uzatvorili Zmluvu o úvere a príkaznú zmluvu v jeden deň a v tom vidia umelo vytvorenú štruktúru prepojenia firiem považuje žalovaný za irelevantné. Zároveň je treba uviesť, že žalobcovia kontaktovali žalovaného, nakoľko chceli zmeniť predmet zálohu v čom im žalovaný vyhovel a strany sporu uzatvorili dňa 25.06.2009 Dodatok č. 1 k Zmluve o úvere č. XXXXX. Vzhľadom na uzatvorenie dodatku č. 1 k zmluve o úvere a čestným prehlásením žiadateľov o úver je možné jednoznačne tvrdiť, že žalobcovia chceli uzatvoriť Zmluvu o úvere v znení v akom bola uzatvorená. Žalobcovia poukazujú na nejaké poplatky, ktoré museli platiť, na ktoré nemá žalovaný nárok. Žalobcovia neuviedli o aké poplatky ide, ani ich výšku, preto nie je možné na takéto vyjadrenie reagovať a prihladať. Žalovaný nevie o žiadnych takýchto poplatkoch. Žalovaný má svoju odmenu vrátane všetkých poplatkov započítanú v dohodnutom zmluvnom úroku. Žalovaný uviedol, že žalobcom počas trvania zmluvného vzťahu nikdy žiadny poplatok alebo zmluvnú pokutu nevyúčtoval, a teda si ju voči žalobcom ani neuplatňoval. Žalovaný trvá na tom, že podľa Zmluvy o úvere má nárok na istinu, zmluvný úrok a zákonný úrok z omeškania. Tvrdenie žalobcov v tomto smere považuje za irelevantné, keďže nie je ničím preukázané. Žalobcovia tvrdia, že ak by mali pred podpísaním zmlúv kompletne pravdivé informácie, tak by ich v tomto znení nepodpisali. Je zjavné, že žalobcovia fabulujú. Najmä z dôvodu, že pred podpisom mali žalobcovia všetky kompletne a pravdivé informácie o čom svedčí aj podpísané čestné prehlásenie každého zo žalobcov a následne podpísaný dodatok č. 1 k zmluve o úvere. V prípade ak tvrdia, že nemali úplne a pravdivé informácie, tak ich majú presne špecifikovať, aby sa k nim mohol žalovaný relevantne vyjadriť. Vzhľadom na vyššie uvedené má žalovaný za to, že konal čestne a starostlivo k žalobcom. Jednostranný zmeny úrokov zo strany veriteľa vnútené resp. podmienené okamžitým zosplatením úveru v prípade nesúhlasu spotrebiteľa s novou sadzbou úveru. Žalovaný toto tvrdenie rozporuje. Žalovaný poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/387/2017-166 zo dňa 17.07.2019, v ktorom sa krajský súd vyjadril vo vzťahu k zvýšeniu

splátok Taktiež ďalšia námietka týkajúca sa zvýšenia splátok zo sumy 223,20 EUR na sumu 252,84 EUR s účinnosťou od 20. 12. 2008 nie je namieste. Zvýšenie splátok v prípade porušenia povinností vyplývajúcej zo Zmluvy, mali zmluvné strany v zmluve o úvere upravené v čl. IV. bod 9. Zmluvy o úvere s odkazom na Všeobecné obchodné podmienky. Preto táto námietka žalovaných 1/ a 2/ nie je dôvodná, (bod 34) žalobcovia vedeli o možnosti zvýšenia splátok ešte pred podpísaním zmluvy o úvere, preto nemožno kvalifikovať túto zmluvnú podmienku ako neprijateľnú. Časový úsek v prípade, ak by došlo k zosplatneniu úveru a povinnosti jeho celému zaplateniu, tak v zmysle Všeobecných obchodných podmienok bol dohodnutý na 30 dní. Túto lehotu považuje žalovaný za primeranú. Jednoznačná nerovnováha v zmluve a všeobecných obchodných podmienkach, kde sú len ustanovenia proti spotrebiteľovi v prospech veriteľa (ako čl. VII, X a XI VOP, v zmysle Sadzobníka poplatkov 331,94 EUR za dodatkovanie (nie porušenie) (!) zmluvného vzťahu, neprimeraný úrok z omeškania vo výške 0,1% denne za omeškanie). Žalovaný toto tvrdenie rozporuje. Žalovaný v rámci súdneho konania poukázal na to, že vývojom právnej úpravy došlo k neplatnosti niektorých zmluvných podmienok, resp. zmluvných podmienok, ktoré sú v neprospech spotrebiteľa. Tieto zmluvné podmienky, aj keď boli dohodnuté v zmluve nikdy voči spotrebiteľovi resp. žalobcom neuplatňoval a zdržal sa ich. Podľa § 53 ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „OZ“) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú v neplatné. Žalovaný poukazuje na tú skutočnosť, že neplatnosť týchto zmluvných podmienok nespôsobujú neplatnosť celej zmluvy ako takej. Ak by spotrebiteľ usúdil, že zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná, má v prvom rade možnosť domáhať sa u dodávateľa jeho zrušenia z dôvodu neplatnosti. Ak by dodávateľ neuznal jeho argumenty a nepovažoval by podmienku za neprijateľnú, potom má spotrebiteľ právo podať na súde žalobu na určenie, že zmluvná podmienka je v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľná). Žalobcovia sa za celých 13 rokov trvania tohto záväzkového vzťahu nedomáhali u dodávateľa o vykonanie nápravy v Zmluve o úvere z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, zrejme aj z toho dôvodu, že ich žalovaný neuplatňoval. Je zvláštne, že práve žalobcovia sa zmieňujú o poplatku za dodatkovanie zmluvy, keď práve v ich prípade došlo k vyhotoveniu dodatku k zmluve a tento úkon nebol žiadnym spôsobom spoplatnený. Všetky platby od žalobcov sa započítavali na poskytnutý úver. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobcovia len všeobecne konštatujú neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré nemajú skutkový ani právny základ a neboli ničím preukázané. Žalovaný poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/387/2017-166 zo dňa 17.07.2019, ktorý uviedol, že „Pokiaľ žalovaní v podanom odvolaní namietali, že v danom prípade si mal súd prvej inštancie všimnúť, že nejde o úver na bývanie, tak túto odvolaciu námietku považuje odvolací súd za nepodstatnú. Je nesporné, že v danom prípade nejde o spotrebiteľský úver, nakoľko v zmysle § 1 ods. 2 písm. e) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom ku dňu podpisu predmetnej úverovej Zmluvy, sa tento zákon nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do hodnoty Sk zodpovedajúcej 200,- EUR a nad hodnotu Sk zodpovedajúcej 20,000 EUR. V konaní nebolo sporné, že žalovaným 1/ a 2/ bol poskytnutý úver vo výške 22.057,36 EUR. V tomto konaní sa rovnako žalobcovia snažia vytvoriť dojem, že na predmetnú zmluvu o úvere sa aplikuje zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy s čím žalovaný zásadne nesúhlasí. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že žalovaný ako veriteľ konal so vžitými tradíciami, jeho konanie nevybočovalo z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, žeby žalovaný využil žalobcov omyl, či použil lesť alebo vyhrážku. Nie je možné hovoriť o výraznej nerovnosti zmluvných strán či porušovaní zmluvnej slobody. Preto nie je možné tvrdiť, že žalovaný používal v rámci tohto záväzkového vzťahu nekalé obchodné praktiky alebo uplatňoval neprijateľné zmluvné podmienky, práve naopak konanie žalovaného bolo v súlade s dobrými mravmi.

5. Žalovaná na pojednávaní dňa 01.06.2021 uviedla, že čo sa týka § 137 písm. d) CSP toto pojednáva o tom, že právna skutočnosť môže byť označená ako neplatná ak to vyplýva z osobitného právneho predpisu. Z osobitného právneho predpisu nevyplýva, že zmluva o úvere je neplatná, preto nemožno aplikovať toto ustanovenie na predmet žaloby. Toto je spotrebiteľský vzťah, ale na zmluvu o úvere sa neaplikuje Zákon o spotrebiteľských úveroch platný v čase uzatvorenia zmluvy. Čo sa týka na vzťah medzi Slovenským bytovým servisom a TOMOU, súhlasíme so závermi Krajského súdu v Banskej Bystrici, že je to len platobné miesto. Čo sa týka tvrdenia žalobcov, že sa nemali možnosť oboznámiť sa s obsahom zmluvy, príkaznou zmluvou, všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzobníkom, považuje za účelové tvrdenie, nakoľko predložili čestné prehlásenie žiadateľa o úvere oboch žalobcov. Kde bolo podrobne uvedené, podpísané, že sa oboznámili s obsahom zmluvy o úvere, príkaznou zmluvou, obchodnými podmienkami a sadzobníkom. Vo zvyšku odkazujem na to čestné prehlásenie. Opäť bolo

zmienené, že v tých súdnych rozhodnutiach bolo, že naši klienti, že došlo k uznaniu dlhu. Aj v tejto veci, aj v iných veciach, nikdy nepristupuje k výkonu záložného práva bezhlavo, necháva priestor dlžníkom, spotrebiteľom, aby mohli ten svoj záväzok riadne splácať, aby nedošlo k premičaniu nároku, tak v niektorých prípadoch došlo k uznaniu dlhu. Zdôraznila, že uznali dlh, čo sa týkalo istiny, zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania. Nežiada žiadne iné nároky, ktoré by boli, alebo mohli byť v rozpore v neprospech spotrebiteľa. V tomto prípade žiada od žalobcov istinu, zmluvný úrok, zákonný úrok, stačilo by, aby súd v odôvodnení rozhodnutia poukázal na neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré si ani neuplatňuje. Je to zbytočné uvádzať vo výrokovej časti. V iných veciach sa stalo, že súd konštatoval, že čo sú neprijateľné zmluvné podmienky v rámci odôvodnenia rozhodnutia. Právny zástupca žalobcov poukázal na to, že príkazná zmluva a zmluva o úvere boli podpísané v jeden deň, dátum nie je podstatnou náležitosťou zmluvy, neprekáža. Je zrejme, že žalobcovia mali záujem získať úver, preto sa to riešilo, nakoľko mali iné záväzky, o čom vypovedal aj žalobca cez obchodného zástupcu Slovenského bytového servisu. Odmena vo výške 17.000,- SK vo vzťahu k poskytnutému úveru, je zanedbateľnou, alebo nižšou sumou. Nemalo by to byť ani 2 %, 1,88 %. Nevie povedať koľko bol najvyšší prípustný v tom čase. Nie je to viac ako dvojnásobok RPMN. Nepredpokladá, že by to bolo viac ako dvojnásobok RPMN. Krajský súd v rámci svojho odôvodnenia poukázal na to, že okresný súd sa nezaoberal neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Žalovaný si žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by boli v neprospech žalobcu neuplatňoval, s výnimkou jednej, k tomuto dôjde k náprave, a to je navýšenie úrokovej sadzby o 1 %. Stále je to časť, ktorá sa dá odčleniť, toto navýšenie môžeme považovať za neplatný právny úkon, teda je zachovaná úroková sadzba vo výške 10,85 % ročne p.a.. Občiansky zákonník v § 53 ods. 1 v platnom znení, zakotvil generálny zákaz používania neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, čo sa následne odráža v § 53 ods. 5, že tieto zmluvné podmienky sú neplatné, a teda to nespôsobuje neplatnosť celej zmluvy ako takej. Pokiaľ ide o hlavný predmet zmluvy, ten je jasne definovaný a je vylúčený spod ochrany inštitútu neprijateľných zmluvných podmienok. Žiadala žalobu zamietnuť, uplatnila si trovy konania v rozsahu 100 percent.

6. Súd oboznámil spis Okresného súdu Zvolen 19Csp/160/2018 žalobcu TOMA úverová a leasingová, a.s. a žalovaného X. K. W. S.. S. K. o zaplatenie 33.812,45 Eur s príslušenstvom, ktoré je prerušené do právoplatnosti skončenia konania na OS Zvolen 12Csp/49/2018, spis Okresného súdu Zvolen 19Csp/112/2018 žalobcov X. K., S. K. proti žalovanému TOMA úverová a leasingová, a.s. o neodkladné opatrenie, v ktorom bolo rozhodnuté, že žalovaný je povinný zdržať sa výkonu záložného práva dňa 11.06.2018, zo spisu 12Csp/49/2018 zmluvu o úvere číslo XXXX zo dňa 08.08.2007, dodatok č. 1, všeobecné obchodné podmienky, dodatok č. 1, príkaznú zmluvu medzi žalobcom S. K. a Slovenským bytovým servisom, zmluvu o zriadení záložného práva, výpis z LV XXXX Okresného úradu Zvolen, odbor katastrálny, splátkový kalendár od 01.08.2008 do 31.12.2008, od 01.01.2009 do 31.12.2009, oznámenie o zmene výšky ročnej úrokovej sadzby, platby Slovenskej sporiteľni, vo VÚB banke, výpis z Obchodného registra Okresného súdu Žilina na žalovaného, na Harmony INVESTMENT, s.r.o. Okresného súdu Banská Bystrica, pôvodne Slovenský bytový servis, s.r.o., vyjadrenie žalovaného zo dňa 27.09.2018, prehľad platieb, vyjadrenie žalobcu zo dňa 26.11.2018, vyjadrenie žalovaného zo dňa 04.01.2019, žiadosť o úver žalobcu 1, žalobcu 2, odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru, vyjadrenie žalobcu, právneho zástupcu žalobcu, žalovaného z pojednávania 15.01.2019, vyjadrenie žalobcov zo dňa 26.03.2019, rozsudok Okresného súdu Bratislava III 24C/127/2016-97 zo dňa 04.08.2017 spolu s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave 4Co/338/2017-155 zo dňa 05.12.2018, platby, vyjadrenie žalobcu A, žalobkyne B, právneho zástupcu žalobcov, predsedu predstavenstva O.. R. L., právnej zástupkyne žalovaného zo dňa 26.03.2019, vyjadrenie žalovaného z 08.04.2019, potvrdenie internet bankingu z podnikateľského konta Slovenského bytového servisu, oznámenie výšky pohľadávky banky Tatra banky žalobkyne B, trvalý príkaz, opakovane návrh na uzavretie zmluvy, vyjadrenie žalobcov A, B, právneho zástupcu žalobcov, žalovaného, svedka W. D. zo dňa 14.05.2019, čestné prehlásenie svedkyne G. X., svedeckú výpoveď A.. P. U.U..

7. Podľa § 137 Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

8. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

11. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

15. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 4 písm. a), i), p), v) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,

17. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 1 ods. 2 písm. e) zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do 200 EUR a nad hodnotu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

20. Podľa § 4 ods. 3 zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

21. Podľa § 4 ods. 5 zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. 7) Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu. 7)

22. Podľa § 335 ods. 1 Civilného sporového poriadku, neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

23. V (novom) ustanovení § 137 CSP zákonodarcia zakotvil novú koncepciu, kde sa rozlišuje klasická určovací žaloba podľa písm. c/ a žaloba o určení inej právnej skutočnosti podľa písm. d/. Sledovaným účelom takejto právnej úpravy nesporne bolo zamedziť žalobám pri ktorých konečný výsledok nie je spôsobilý odstrániť spornosť či problém v určitom vzťahu, kedy ide len o akési akademické spory, prípadne nič neriešiaci tzv. „spor pre spor“. V zmysle ustanovenia § 137 písm. d/ CSP teda možno podať žalobu o určení právnej skutočnosti, len ak to vyplýva z osobitného právneho predpisu. Pokiaľ sa žalobca domáhal žalobou určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti Zmluvy o úvere zo dňa 14. 12. 2007, v zmysle ust. § 137 písm. d/ CSP ide o určovaciu žalobu o určenie právnej skutočnosti, ktorej prípustnosť musí výslovne vyplývať z určitého zákonného ustanovenia osobitného právneho predpisu.

24. Spotrebiteľský úver bol poskytnutý podľa zákona § 497 Obchodného zákonníka a podľa § 52 Občianskeho zákonníka. V § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je zakotvený exemplifikatívny výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, osobitne sa treba zmieniť o neprijateľnej podmienke uvedenej v písmene a), táto neprijateľná podmienka má trochu iný význam a dosah ako ostatné. Táto neprijateľná podmienka sa týka aj tých spotrebiteľských zmlúv v širšom zmysle, pri ktorých spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy, ale s určitým plnením, ktoré sa od neho požaduje sa nemal možnosť oboznámiť. Ide o také povinnosti plnenia, ktoré neboli dohodnuté, a preto ich plnenie nemožno od spotrebiteľa vyžadovať. Nie sú obsahom spotrebiteľskej zmluvy. Ide o zásadnú povinnosť informovať spotrebiteľa o všetkých jeho povinnostiach, plneniach vopred. To sa týka aj príkaznej zmluvy. Toto ustanovenie chráni spotrebiteľov pred akýmkoľvek dodatočnými požiadavkami na plnenie zo strany dodávateľa. Pojmom neprijateľná podmienka treba rozumieť neprijateľné dojednanie, ktoré tvorí obsah zmluvy, keďže tu nejde o podmienku v právnom úkone, v zmysle § 36, na ktorú možno viazať vznik, zmenu alebo zánik práv či povinností. Pojem dodávateľ je širší ako pojem predávajúci, dodať možno nielen tovar, predáť, ale dodanie môže spočívať aj v poskytnutí služby. Nepresné vymedzenie pojmu predávajúci v § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, v ktorom by malo byť uvedené, že dodávateľom, nie predávajúci je podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka, alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby. V § 53 ods. 5 sa ustanovuje, že neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Vynára sa otázka či neplatnosť jednej zo zmluvných podmienok spôsobuje neplatnosť celej zmluvy. To sa rieši z hľadiska oddeliteľnosti časti právneho úkonu v zmysle § 41. Možno konštatovať, že ak jedna zo zmluvných podmienok je podstatnou náležitosťou právneho úkonu, je neoddeliteľnou časťou zmluvy, a preto jej neplatnosť musí mať za následok neplatnosť celej zmluvy. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka sa toto ustanovenie nevzťahuje len na zmluvu o spotrebiteľskom úvere, za ktorú možno považovať iba zmluvu, ktorá je uzatvorená v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch, ale širší pojem, a to spotrebiteľská zmluva, predmetom ktorej je poskytnutie peňažných prostriedkov. Nie všetky zmluvy, ktorých predmetom je poskytovanie peňažných prostriedkov sú spotrebiteľskými úvermi, v zmysle uvedeného zákona a naopak platí, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere je spotrebiteľskou zmluvou, predmetom ktorej je poskytnutie peňažných prostriedkov. Zákon o spotrebiteľských úveroch upravuje spôsob, ako sa vypočítavajú

náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. V zmysle § 12 písm. g) citovaného zákona sa za takéto náklady považujú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré spotrebiteľ musí zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, okrem notárskych poplatkov. V Občianskom zákonníku je zakotvená maximálna výška odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov pre iné zmluvy než sú zmluvy o spotrebiteľskom úvere, to znamená, že úprava v § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, o výške odplaty za poskytovanie peňažných prostriedkov sa vzťahuje na akékoľvek zmluvy, predmetom ktorých je poskytovanie peňažných prostriedkov, okrem spotrebiteľských úverov, pri ktorých je to upravené v zákone o spotrebiteľských úveroch. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytovanie peňažných prostriedkov, odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle používanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Za podstatné zvýšenie treba považovať zvýšenie maximálne do 20 %. Treba prihliadať najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. V § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka je upravená výnimka z použitia neprijateľnej podmienky zakotvanej v odseku 4 písm. i), to znamená, že dodávateľ môže v spotrebiteľskej zmluve zakotviť možnosť jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez toho, aby dôvody boli uvedené v tejto zmluve. Týka sa to spotrebiteľských zmlúv, ktoré sú vymedzené v § 53 ods. 2, 12 Občianskeho zákonníka. Ide o zmeny v zmluvách uzatvorených podľa osobitných predpisov, ktoré sa týkajú úrokových sadzieb, alebo výšky iných poplatkov za finančné služby. V zmluve však musí byť zakotvená povinnosť dodávateľa bez zbytočného odkladu o tejto zmene písomne informovať spotrebiteľa ako aj právo spotrebiteľa bezplatne s okamžitou splatnosťou vypovedať túto zmluvu. V § 53 ods. 4 písm. p) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky sa považujú ustanovenia, ktoré obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme. V § 53 ods. 4 písm. v) za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve, alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

V rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici 11CoCsp 3/2020-228 je ustálené, že sa jedná o spotrebiteľskú vec, aj keď nejde o spotrebiteľský úver podľa § 1 ods. 2 zákona číslo 258/2001, § 1 ods. 3 zákona 129/2010 Z.z.. S účinnosťou novely Občianskeho zákonníka vykonanej zákonom 123/2004 Z.z. od 01.04.2004 sa posilnila právna ochrana spotrebiteľov aj na vzťahy pred jeho účinnosťou. Predmetná zmluva bola uzatvorená 08.08.2007. Občiansky zákonník v prechodných a záverečných ustanoveniach § 879j upravuje, že aj zmluvy uzavreté pred 01.01.2008 sa spravujú predpismi účinnými od 01.01.2008. Žalovaný mal pri uzatváraní zmluvy o úvere postavenie dodávateľa, žalobcovia nepochybne postavenie spotrebiteľov. Keďže pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania, alebo povolania, preto je potrebné zmluvu o úvere uzatvorenú medzi stranami sporu považovať za spotrebiteľskú zmluvu aj keď nebola v čase jej vzniku v § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka zaradená do zadaných spotrebiteľských zmlúv. Za spotrebiteľskú zmluvu sa považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ak ju uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka). Že ide o spotrebiteľskú zmluvu nič nemení ani skutočnosť, že podľa jej obsahu mohlo ísť o úverovú zmluvu podľa § 497 a nasledujúce Obchodného zákonníka, ktorá sa považovala za absolútny obchod v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka. Obchodný zákonník neobsahoval úpravu spotrebiteľských zmlúv, v dôsledku čoho bolo potrebné v obchodno-právnych vzťahoch aplikovať § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka. Nemožno prehliadnuť ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Súd aplikoval zákon číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.07.2007, ktorý má povahu lex specialis vo vzťahu k Občianskemu zákonníku ako všeobecnému predpisu lex generalis. Podľa § 2 ods. 2 písm. a) Zákona 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v čase úverovej zmluvy 08.08.2007 je spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania a povolania.

Okresný súd mal vykonať prieskum v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka ohľadom neprijateľných podmienok v zmluve o úvere. Dohoda účastníkov o vyplatení finančných prostriedkov na účet spoločnosti Slovenský bytový servis, s.r.o., Trnava je len dohodou o platobnom mieste na výplatu finančných prostriedkov.

Súd má za to, že žalobcovia sa oboznámili so zmluvami. Podpísali čestné prehlásenie žiadateľov o úver, že ako žiadateľ sa podrobne oboznámili s obsahom príkaznej zmluvy, zmluvy o úvere,

všeobecnými obchodnými podmienkami úveru, sadzobníka a všetkých súvisiacich dokladov. Doložil čestné prehlásenie žiadateľov o úver zo dňa 08.08.2007 na č.l. 286 - 287 spisu.

25. Žalobcovia tvrdia, že v predmetnom zmluvnom vzťahu je množstvo podmienok, ktoré možno považovať za neprijateľné. Neumožnenie žalobcom riadne a dostatočne oboznámiť sa s dokumentáciou týkajúcou sa predmetného zmluvného vzťahu. Tieto im boli predložené krátko pred samotným podpisom bez možnosti skutočného a náležitého preštudovania, prípadne poradenia sa s odborníkom. Súd s týmto tvrdením nesúhlasí. Súd považuje tvrdenie žalobcov o tom, že nemali možnosť sa oboznámiť s dokumentmi - Zmluva o úvere vrátane Všeobecných obchodných podmienok či Sadzobníka a Zmluva o zriadení záložného práva a inými za účelové tvrdenie, nakoľko v tomto čase ich stavia do výhodnejšieho procesného postavenia. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že návrhy zmlúv vrátane všetkých dokumentov boli žalobcom doručené pred podpisom zmlúv či dokumentov. Na súdnom pojednávaní dňa 10.09.2019 svedok A. P. U., ktorá bola zamestnancom žalovaného a zastupovala funkciu právničky sa vyjadrila k priebehu uzatvárania zmlúv, nakoľko ona sama ich pripravovala a z dôvodu dlhého časového obdobia a množstva poskytnutých úverov vychádzala pri svojej výpovedi z bežnej praxe. Uviedla, „Viem čo je predmetom sporu, budem vypovedať všeobecne lebo s ohľadom na 10 ročné časové obdobie si nikto nepamätá konkrétne detaily uzavretia zmlúv. Všeobecne chcem popísať, mali sme sieť obchodných zástupcov, ktorí vlastnou činnosťou zabezpečovali záujemcov o poskytnutie úverov, následne osobne s týmito záujemcami vypisovali dotazníky jednak ohľadne výšky úveru ako aj podmienok, ktorý bol podkladom pre vyhotovenie zmluvy o úvere a druhý dotazník ohľadne predmetu zálohu vrátane dlhov, prípadných tiarch. Po doručení podpísaného dotazníka potencionálnych záujemcov sme vypracovávali, na základe týchto dotazníkov a ďalších doručených listín, t.j. napr. fotokópia občianskeho preukazu, iných súvisiacich listín, sa vyhotovila zmluva o úvere, zmluva o zriadení záložného práva, čestné prehlásenia, všeobecné obchodné podmienky sa priložili, tie sme už tlačili, ďalšie súvisiace listiny, Ad hoc niekde bolo treba vyplatiť starší úver. Tieto zmluvy sa zasielali poštou na adresu klienta. Klient mal dosť času na naštudovanie zmlúv, koľko chcel, mal to bez obmedzenia. My sme ani nezasielali sprievodné listy, len samotné listiny, čo a kde bolo treba úradne osvedčiť následne zabezpečil obchodný zástupca, prípadne samotný klient na základe nášho telefonického poučenia. Boli aj prípady keď potencionálny záujemca sa dostavil do sídla spoločnosti a osobne chcel prerokovať obsah, prípadne podmienky zmluvy. Pokiaľ s obsahom súhlasil, pokiaľ nám dal iné inštrukcie, aby sme zmenili zmluvu podľa jeho inštrukcií, zmluvy najskôr podpísal klient, následne predseda predstavenstva.“ K preukázaniu doručenia týchto návrhov zmlúv uviedla, že. Nebude sa to dať ani dokázať, pokiaľ viem zasielalo sa to bez doručky, práve z dôvodu, aby nevypršala úložná lehota, pretože klienti často pracovali v zahraničí a zdržiavali sa dlhobehšie mimo územia Slovenska. V tomto prípade je evidentné len to, že keď klient podpísal zmluvu, musel ju mať k dispozícii. Je úplne jedno či poštou, alebo osobne.“ Z uvedeného je zrejmé, že žalobcovia museli dlhšiu dobu mať v dispozícii všetky dokumenty. Súd dáva do pozornosti, že žalobca v 1. rade na pojednávaní dňa 15.01.2019 sa vyjadril, že keď prišli do Čadce cit. „kde sme si tú zmluvu prešli s nimi a došlo k podpisu“, čiže sám potvrdil, že zmluva bola pred podpisom dlžníkom vysvetlená vrátane všetkých dokumentov. Rovnako žalobkyňa v 2 rade na pojednávaní dňa 26.03.2019 uviedla, že si zmluvu v Čadci prečítali. Súd zdôrazňuje, že všetkým dlžníkom vrátane žalobcov boli zmluvy vrátane Všeobecných obchodných podmienok vysvetlené ako aj boli dlžníci poučení aké práva a povinnosti zo zmlúv vyplývajú pre obe zmluvné strany. Súd konštatoval, že predtým ako došlo k samotnému podpisaniu zmlúv a ostatných v dokumentov podpísali čestné prehlásenie žiadateľov o úver, kde čestne prehlasujú každý samostatne, že ako žiadateľ o úver sa podrobne zoznámil s obsahom príkaznej zmluvy, zmluvy o úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami úveru, sadzobníka a všetkých ďalších súvisiacich dokumentov. Na základe vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalobcovia boli riadne a dostatočne oboznámení so všetkými zmluvnými podmienkami pred uzatvorením zmluvy, čo sami vypovedali. Vnútenie si uzatvorenia Príkaznej zmluvy, ako podmienky poskytnutia produktu, uviedol spotrebiteľov do omylu tým, že žalovaný podmienil poskytnutie produktu spotrebiteľom s cieľom obohatenia sa na umelo vytvorenej poplatkovej povinnosti. Toto konanie súd považuje za čestnú obchodnú prax. Súd sa nestotožnil s tým, že žalovaný sa chcel obohatiť sa na úkor žalobcov nezákonným spôsobom. Žalobcovia musia platiť aj poplatky, na ktoré žalovaný má zákonný nárok. Žalovaný nepopieral, že spolupracoval so Slovenským bytovým servisom, s.r.o. K tejto spolupráci sa na súdnom pojednávaní dňa 26.03.2019 vyjadroval predseda predstavenstva žalovaného. Teda nie je pravdou tvrdenie žalobcov, že podmienkou na poskytnutie úveru bolo podpísanie príkaznej zmluvy, toto zásadne žalovaný poprel. Podmienkou na dosiahnutie úveru u žalovaného bolo zabezpečenie poskytnutého úveru záložným právom k nehnuteľnosti ako prvým v poradí, a to najmä z dôvodu, že išlo o vysoké úvery s dobou splácania až 20 rokov. U žalobcov bola dohodnutá doba splácania

úveru 180 kalendárnych mesiacov t.j. 15 rokov. Taktiež na pojednávaní dňa 26.03.2019 sa predseda predstavenstva vyjadril, že nie je pravdou, žeby žalobcovia nejednali so zástupcami Slovenského bytového servisu, s.r.o. Existujú vypísané formuláre (pozn. Návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere zo dňa 02.07.2007). Súd má za to, že žalobcovia si na proces pred uzatváraním zmlúv nespomínajú z dôvodu dlhého časového obdobia, ktoré prešlo od uzatvorenia zmlúv. Súd poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/387/2017-166 zo dňa 17.07.2019, kde vystupoval na strane žalobcu, v ktorom krajský súd uviedol, že pokiaľ žalovaní namietali, že v jeden deň uzatvárali príkaznú zmluvu a aj zmluvu o úvere, táto námietka vo vzťahu k predmetu konania je podľa názoru odvolacieho súdu irelevantná tak isto, ako aj námietka, že uzatvárali zmluvy vo finančnej tiesni. V tomto smere musí odvolací súd konštatovať, že zo strany žalovaných 1/ a 2/ došlo k uznaniu dlhu, a to dňa 15. 09. 2015, keď uznali dlh čo do výšky 28.864,49 EUR, z čoho na omeškaných splátkach úveru predstavovala suma 8.189,19 Eur, na istine po splatnosti 18.807,92 EUR a na úrokoch z omeškania 1.867,38 EUR. (bod 33). Tvrdenie žalobcov, že uzatvorili Zmluvu o úvere a príkaznú zmluvu v jeden deň a v tom vidia umelo vytvorenú štruktúru prepojenia firiem považuje súd za irelevantné. Zároveň je treba uviesť, že žalobcovia kontaktovali žalovaného, nakoľko chceli zmeniť predmet zálohu v čom im žalovaný vyhovel a strany sporu uzatvorili dňa 25.06.2009 Dodatok č. 1 k Zmluve o úvere č. XXXXX. Vzhľadom na uzatvorenie dodatku č. 1 k zmluve o úvere a čestným prehlásením žiadateľov o úver je možné jednoznačne tvrdiť, že žalobcovia chceli uzatvoriť Zmluvu o úvere v znení v akom bola uzatvorená. Žalobcovia poukazujú na nejaké poplatky, ktoré museli platiť, na ktoré nemá žalovaný nárok. Žalobcovia neuviedli o aké poplatky ide, ani ich výšku, preto nie je možné na takéto vyjadrenie reagovať a prihliadať. Žalovaný nevie o žiadnych takýchto poplatkoch. Žalovaný má svoju odmenu vrátane všetkých poplatkov započítanú v dohodnutom zmluvnom úroku. Žalovaný zdôraznil, že žalobcom počas trvania zmluvného vzťahu nikdy žiadny poplatok alebo zmluvnú pokutu nevyúčtoval, a teda si ju voči žalobcom ani neuplatňoval. Žalovaný trvá na tom, že podľa Zmluvy o úvere má nárok na istinu, zmluvný úrok a zákonný úrok z omeškania. Súd tvrdenie žalobcov v tomto smere považuje za irelevantné, keďže nie je ničím preukázané. Žalobcovia tvrdia, že ak by mali pred podpísaním zmlúv kompletné pravdivé informácie, tak by ich v tomto znení nepodpísali. Je zjavné, že žalobcovia zavádzajú súd. Najmä z dôvodu, že pred podpisom mali žalobcovia všetky kompletné a pravdivé informácie o čom svedčí aj podpísané čestné prehlásenie každého zo žalobcov a následne podpísaný dodatok č. 1 k zmluve o úvere. V prípade ak tvrdia, že nemali úplne a pravdivé informácie, tak ich majú presne špecifikovať, aby sa k nim mohol žalovaný relevantne vyjadriť. Vzhľadom na vyššie uvedené má súd za to, že žalovaný konal čestne a starostlivo k žalobcom. Jednostranný zmeny úrokov zo strany veriteľa vnútené resp. podmienené okamžitým zosplatnením úveru v prípade nesúhlasu spotrebiteľa s novou sadzbou úveru. Súd poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/387/2017-166 zo dňa 17.07.2019, v ktorom sa krajský súd vyjadril vo vzťahu k zvýšeniu splátok. Taktiež ďalšia námietka týkajúca sa zvýšenia splátok zo sumy 223,20 EUR na sumu 252,84 EUR s účinnosťou od 20. 12. 2008 nie je namieste. Zvýšenie splátok v prípade porušenia povinností vyplývajúcej zo Zmluvy, mali zmluvné strany v zmluve o úvere upravené v čl. IV. bod 9. Zmluvy o úvere s odkazom na Všeobecné obchodné podmienky. Preto táto námietka žalovaných 1/ a 2/ nie je dôvodná, (bod 34) žalobcovia vedeli o možnosti zvýšenia splátok ešte pred podpísaním zmluvy o úvere, preto nemožno kvalifikovať túto zmluvnú podmienku ako neprijateľnú. Časový úsek v prípade, ak by došlo k zosplatneniu úveru a povinnosti jeho celému zaplateniu, tak v zmysle Všeobecných obchodných podmienok bol dohodnutý na 30 dní. Túto lehotu považuje súd za primeranú. Jednoznačná nerovnováha v zmluve a všeobecných obchodných podmienkach, kde sú len ustanovenia proti spotrebiteľovi v prospech veriteľa (ako čl. VII, X a XI VOP, v zmysle Sadzobníka poplatkov 331,94 EUR za dodatkovanie (nie porušenie) (!) zmluvného vzťahu, neprimeraný úrok z omeškania vo výške 0,1% denne za omeškanie). Žalovaný v rámci súdneho konania poukázal na to, že vývojom právnej úpravy došlo k neplatnosti niektorých zmluvných podmienok, resp. zmluvných podmienok, ktoré sú v neprospech spotrebiteľa. Tieto zmluvné podmienky, aj keď boli dohodnuté v zmluve nikdy voči spotrebiteľovi resp. žalobcom neuplatňoval a zdržal sa ich podľa § 53 ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „OZ“) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú v neplatné. Neplatnosť týchto zmluvných podmienok nespôsobujú neplatnosť celej zmluvy ako takej. Ak by spotrebiteľ usúdil, že zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná, má v prvom rade možnosť domáhať sa u dodávateľa jeho zrušenia z dôvodu neplatnosti. Ak by dodávateľ neuznal jeho argumenty a nepovažoval by podmienku za neprijateľnú, potom má spotrebiteľ právo podať na súde žalobu na určenie, že zmluvná podmienka je v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľná). Žalobcovia sa za celých 13 rokov trvania tohto záväzkového vzťahu nedomáhali u dodávateľa o vykonanie nápravy v Zmluve o úvere z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Žalobcovia sa zmieňujú o poplatku za dodatkovanie zmluvy, keď

práve v ich prípade došlo k vyhotoveniu dodatku k zmluve a tento úkon nebol žiadnym spôsobom spoplatnený. Všetky platby od žalobcov sa započítavali na poskytnutý úver. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobcovia len všeobecne konštatujú neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré nemajú skutkový ani právny základ a neboli ničím preukázané. Súd poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/387/2017-166 zo dňa 17.07.2019, ktorý uviedol, že „Pokiaľ žalovaní v podanom odvolaní namietali, že v danom prípade si mal súd prvej inštancie všimnúť, že nejde o úver na bývanie, tak túto odvolaciu námietku považuje odvolací súd za nepodstatnú. Je nesporné, že v danom prípade nejde o spotrebiteľský úver, nakoľko v zmysle § 1 ods. 2 písm. e) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom ku dňu podpisu predmetnej úverovej Zmluvy, sa tento zákon nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do hodnoty Sk zodpovedajúcej 200,- EUR a nad hodnotu Sk zodpovedajúcej 20,000 EUR. V konaní nebolo sporné, že žalovaným 1/ a 2/ bol poskytnutý úver vo výške 22.057,36 EUR. V tomto konaní sa rovnako žalobcovia snažili vytvoriť dojem, že na predmetnú zmluvu o úvere sa aplikuje zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy. Súd má za to, že na uvedenú vec treba aplikovať § 52 Občianskeho zákonníka a považuje ju za spotrebiteľskú v širšom slova zmysle. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že žalovaný ako veriteľ konal so vžitými tradíciami, jeho konanie nevybočovalo z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, žeby žalovaný využil žalobcov omyl, či použil lesť alebo vyhrážku. Nie je možné hovoriť o výraznej nerovnosti zmluvných strán či porušovaní zmluvnej slobody. Preto nie je možné tvrdiť, že žalovaný používal v rámci tohto záväzkového vzťahu nekalé obchodné praktiky alebo uplatňoval neprijateľné zmluvné podmienky, práve naopak konanie žalovaného bolo v súlade s dobrými mravmi.

26. Súd zamietol žalobu o neplatnosť úverovej zmluvy v celom rozsahu na základe vykonaného dokazovania v súlade s citovanými ustanoveniami.

Súd vzhľadom k tomu, že žalobu zamietol, zrušil neodkladné opatrenie Okresného súdu Zvolen č.k. 19Csp/112/2018-88 zo dňa 11.06.2018.

27. Podľa § 396 ods.3 Civilného sporového poriadku, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

28. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Žalovaný bol úspešný, vzniklo mu právo na náhradu trov konania voči žalobcom 1/, 2/. Žiadne trovy mu nevznikli, preto súd rozhodol, že žalovanému náhradu trov konania voči žalobcom 1/, 2/ nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.